Beslissingen nemen

20 juni 1958
lezing 32

"Gegroet in de naam van God, vrienden. Ik breng jullie allen zegen.

'*Alles werkt samen ten goede voor hen die God liefhebben*'. Laten we deze uitspraak uit de heilige schrift eens onderzoeken om de diepere betekenis ervan te ontdekken. Met de woorden 'God liefhebben' wordt niet alleen bedoeld dat je gelooft in God of beweert van hem te houden of een paar gebeden opzegt. Zoals jullie weten, betekent God waarachtig liefhebben dat je spiritueel bezig bent, dat je je ontwikkelt en dat je de goddelijke wet leert kennen in al zijn psychologische aspecten zoals die zich in je persoonlijk leven aan je voordoen. Om dit te kunnen, om jezelf door en door te leren kennen, zodat niet alleen je daden, je woorden en gedachten in overeenstemming zijn met de spirituele wet, maar ook je emoties, moet je God liefhebben. Dat laatste is natuurlijk een langdurig proces.

Alleen hij die deze weg gaat, kan echt zeggen dat hij God liefheeft. Hoe kunnen we dan de betekenis verklaren van de woorden: 'Alles werkt samen ten goede?' Dit is inderdaad de waarheid, vrienden. Pas wanneer je een bepaalde fase in deze ontwikkeling bereikt hebt, zul je de waarheid van deze woorden gaan zien. Nooit doet zich een ogenschijnlijk tragische gebeurtenis, ongeluk of tegenslag voor, zonder iets goeds met zich mee te brengen voor degene die dit pad volgt en op die manier bewijst dat hij God liefheeft. Toch weten velen van jullie dit niet. Nog steeds leven jullie in de waan dat dit een wereld is die bestaat uit toevallige gebeurtenissen of zelfs dat deze wereld onrechtvaardig is. Ofschoon je misschien denkt dat dit niet zo is, voelen velen van jullie het wel zo. Dit nu is een geweldige misvatting en een betreurenswaardige illusie van jullie.

Anderzijds zal iemand die dit pad niet volgt of, met andere woorden,

iemand die God niet boven alles liefheeft, ontdekken dat het beste wat hem overkomt toch niet ten goede uitwerkt. Op een later tijdstip komen er misschien moeilijkheden en beproevingen uit voort die pas ten goede zullen uitwerken wanneer men met dit pad is begonnen. Maar tot die tijd werkt niets ten goede in de diepste betekenis. Vanaf die tijd echter, die de meest beslissende periode is in de ontwikkeling van een ziel, werkt alles wat gebeurt, gebeurd is en nog gebeuren zal, vast en zeker ten goede.

Voor mijn vrienden die deze lezingen volgen, met mij studeren en dit pad van zuivering gaan, is het wellicht een uitstekende meditatie-oefening om zich alle treurige gebeurtenissen, moeilijkheden en zorgen uit het leven tot nu toe - uit heden en verleden - voor de geest te halen. Als je er iets goeds in kunt ontdekken, dan ben je een stap verder gekomen. Zolang deze woorden nog louter woorden voor je zijn, is het niet voldoende. Je dient zover te komen dat je een heel diep besef van de waarheid van deze woorden krijgt. Daarom stel ik iedereen voor deze meditatieoefening eens te doen. Waar het begrip ontbreekt en waar je het goede van een specifieke situatie of gebeurtenis niet kan inzien, daar ligt dan voor jou de aanwijzing dat het je nog aan een belangrijk stuk zelfkennis ontbreekt. Als dat niet ontbrak, zou je onmiddellijk het verband zien, waarin elke tegenslag een weergave is van een specifieke fout, of je onwetendheid weerspiegelt van een emotionele stroom die tegen de goddelijke wet ingaat. Als je al je innerlijke zwakheden kent, zul je gaan begrijpen dat je je er zonder deze ogenschijnlijke tegenslagen niet bewust van zou worden. Je zou ze niet werkelijk begrijpen en is dat toch een eerste vereiste om ze te kunnen veranderen. Maar waar je de samenhang niet ziet, kun je naar mij toekomen en me vragen stellen die meer op het onderwerp zijn toegespitst.

Ik zal jullie leiden en jullie gids zijn bij het vinden van het verbindende punt in je ziel. Bedenk, vrienden, dat als je eenmaal op dit pad bent, je eigen verkeerde daden en onjuiste beoordelingen zelfs weldadig voor je worden en niet alleen de gebeurtenissen uit de buitenwereld.

Jullie allen weten dat het liefhebben van je medeschepselen een van de belangrijke universele wetten is. We hebben uitgebreid besproken wat liefde is, hoe je liefde kunt verkrijgen, wat in de weg staat, hoe je je onvermogen om lief te hebben onder ogen kunt zien, enzovoort. Nu zou ik me echter graag willen richten tot enkele onder mijn vrienden

die reeds enigermate tot liefhebben in staat zijn. Er kan alleen maar sprake zijn van een zekere mate. Zolang je niet volledig gezuiverd bent, kan je liefde niet goddelijk en volmaakt zijn. In de mate waarin je niet gezuiverd bent, is je liefde ook bezoedeld. Er zijn verscheidene manieren, afhankelijk van ieders karakter, waarop men van de goddelijke liefde kan afwijken. Eén manier is dat je de geliefde op een voetstuk plaatst. Met andere woorden, dat je de geliefde een volmaaktheid toekent die hij of zij nu nog niet bezit. En hiermee bega je een groot onrecht, ook al heb je misschien het gevoel dat dit juist een bewijs van je liefde is. Maar dat klopt niet.

Het moet voor je geliefde een zware last zijn te hoog aangeslagen te worden. Soms zal die persoon dit bewust, maar vaker nog onderbewust, weten of voelen en zich daardoor gedwongen voelen naar dit geïdealiseerde beeld te leven. Enerzijds hunkeren alle mensen naar liefde; de meeste proberen het op de verkeerde manier te krijgen, namelijk door het eerst te willen ontvangen en het later misschien te geven. Zolang ze tenminste geen risico's lopen. Dit verlangen naar liefde lijkt de geliefde te dwingen het uiterste van zichzelf te vergen om aan dit geïdealiseerde beeld te voldoen, vanuit het gevoel dat hij zijn liefde in de waagschaal zet. Anderzijds koestert de geliefde een zekere wrok tegen degene die de liefde geeft omdat hij diep van binnen voelt dat er iets niet goed is met die liefde. De niet gezuiverde ziel heeft niet genoeg kracht om de liefde die hem op verkeerde gronden wordt gegeven vrijwillig op het spel te zetten. Dus voelt hij zich gedwongen om een maskerzelf te creëren waarmee hij zich natuurlijk nooit ontspannen en op zijn gemak voelt en zich bemind weet om zichzelf en zijn eigen persoonlijkheid.

Daarom zou ik graag willen, vrienden, dat jullie bij jezelf dit eens goed nagaan. Als je van iemand houdt die je dierbaar is of je heel na staat, eis je dan niet onuitgesproken of zelfs zonder erbij na te denken een te grote volmaaktheid? Als je tot een bevestigend antwoord komt, weet je dat dit geen goede, gezonde liefde is; het doet jou noch je geliefde goed. In zekere mate ben je bij machte anderen te helpen bij het vernietigen van hun schadelijke maskers. Dit kun je niet alleen door je eigen masker te vernietigen en moedig je ware zelf onder ogen te zien maar ook door de ander te zien zoals hij werkelijk is en zó van hem te houden en niet van een geperfectioneerd plaatje van hem.

Word je verder ook bewust van de diep verborgen redenen voor je

behoefte aan een geliefde die volmaakter is dan de werkelijkheid kan bieden. Naar alle waarschijnlijkheid ligt een zekere mate van trots verdekt ten grondslag aan dit soort liefde die je geeft. Daarbij moet er een gebrek aan verdraagzaamheid en mededogen in je aanwezig zijn, een gebrek aan het kunnen accepteren van mensen zoals ze zijn. Je zou in staat moeten zijn om van iemand te houden terwijl je zijn onvolmaaktheden aanvaardt en je ogen daarvoor niet hoeft sluiten. Op die manier geef je de geliefde werkelijk een geschenk want dan zal hij zich vrij voelen om zichzelf te zijn en op geen enkele manier gedwongen of belast te worden. Vrienden, als je van iemand houdt, denk hierover na en ook over de manier waarop je liefhebt. Ga eens na of je wel op de goede manier liefhebt.

Nu wil ik het hebben over een ander onderwerp. Beslissingen nemen is een heel belangrijk onderwerp in het menselijk leven, want alles is een beslissing. Dit geldt niet alleen voor je daden, de zogenaamde materiële beslissingen, maar voor elke emotionele houding die bij een beslissing komt kijken. Het grootste deel van de mensheid is niet in staat om duidelijk omlijnde, gerijpte beslissingen te nemen. Daardoor worden hun zielen ziek en lijden ze. Dat geeft wanorde in de ziel, wat natuurlijk weer leidt tot verwarring en conflicten. Het zou jou die op dit pad is, wel eens heel goed kunnen doen je leven, in het bijzonder je conflicten, vanuit dit gezichtspunt te bekijken. Heb je een echte beslissing genomen? Heb je hier en daar wel eens oppervlakkig een beslissing genomen zonder af te wegen, zonder onder ogen te zien wat er allemaal bij komt kijken? En als de uitkomst als resultaat daarvan dan natuurlijk niet naar je tevredenheid is, voel je je dan belemmerd? Kom je dan in opstand tegen jezelf, je omgeving en tegen het leven in het algemeen?

Zolang je in deze sfeer van materie leeft, dienen zich bij elke beslissing twee of soms meer alternatieven aan. Met sommige beslissingen en in sommige gevallen zijn er verschillende verkeerde wegen en één goede. Slechts onderzoek, gepleegd op een rijpe, verantwoorde manier, zal uiteindelijk aantonen welke de juiste weg is. In veel gevallen echter doet het er eigenlijk niet toe welke weg je kiest, mits je je beslissing met heel je hart, bewust en verantwoord genomen hebt, zonder een enkele uitkomst of mogelijk gevolg uit de weg te gaan. Zelfs in gevallen waar één weg de juiste zou zijn of beter voor je dan andere mogelijkheden, is het oneindig veel gezonder voor je ziel als je de verkeerde weg kiest, maar de juiste houding hebt, hoe vreemd dit in eerste instantie mag lijken.

Wat is nu die juiste, rijpe houding van waaruit je een beslissing neemt? Het antwoord is eenvoudig: je weet wat je wil; je kent de prijs die eraan vast zit; je realiseert je ook dat je in deze aardse sfeer niet volledig kunt hebben wat je wilt omdat er aan elke keuze altijd een prijs of nadeel verbonden is en je bent volkomen bereid de prijs te betalen, ook al is het nog niet zeker of er wel een prijs te betalen valt. Laten we anderzijds eens aannemen dat je op goed geluk de juiste keuze deed. (Als ik zeg 'op goed geluk', dan bedoel ik dat je gekozen hebt zoals de meeste mensen dat doen, onvolwassen, met de ogen half dicht, zonder van te voren de tegenvaller te accepteren.) Op deze manier berokken je je ziel veel meer schade dan wanneer je ervoor zou kiezen je schouders te zetten onder een onnodig moeilijker taak, omdat die keuze je nu op de een of andere manier gewoon beter lijkt. Door het vanuit de juiste houding te doen, aanvaard je de te betalen prijs op een verantwoorde manier. Dus hoed je ervoor om halfslachtig beslissingen te nemen zoals een kind dat doet door met de ogen dicht erop in te gaan, hopend daarmee de te betalen prijs te ontlopen. Zolang je in deze wereld van de stof leeft, heeft iedere mogelijke keuze zijn voor en tegen.

In de hoge spirituele sferen bestaat deze negatieve kant niet meer. Anderzijds brengt in de lagere sferen van het duister geen enkele keuze een voordeel met zich mee, om het zo eens uit te drukken. In jullie sfeer is er altijd een voor- en nadeel zolang je je spirituele ontwikkeling nog niet tot het punt gebracht hebt waarop je jezelf tot deze hogere sferen hebt opgewerkt, ook al leef je lijfelijk nog steeds in de stoffelijke wereld. Daar zullen geen tegenslagen je meer treffen. Maar om dat punt te bereiken kun je niet ontkomen aan de wetten die gelden in deze lagere sfeer, welke nu nog terecht bij jullie hoort. Je moet deze wetten volledig accepteren en bereid zijn je er aan te houden zonder door het leven daartoe gedwongen te worden. Dan en alleen dan zul je dat punt bereiken en dat bereik je niet door te proberen de wetten van je eigen wereld te ontduiken, hoezeer je ook probeert spirituele acrobatiek toe te passen. Zo zal een mens die gebonden is aan de wereld van duisternis evenzeer onderworpen zijn aan de wetten die in die wereld in de aardse sfeer heersen, zowel wat betreft het onderwerp dat we nu bespreken als ook voor vele andere aangelegenheden.

Dit brengt ons dan weer terug bij de eerste woorden van deze lezing, vrienden. God liefhebben betekent natuurlijk onder andere, je aan deze verschillende wetten houden. En niet alleen je eraan houden maar ze

bereidwillig accepteren. Een van deze wetten is dat de nadelige kant van elke mogelijke keuze onder ogen gezien en geaccepteerd moet worden. Een volwaardige beslissing nemen betekent daarom elke mogelijkheid grondig overwegen. Niet alleen de aangename maar bij het maken van je keuze ook de minder aangename kanten onder ogen zien. Als je dat hebt gedaan - wetende dat wat je ook kiest daar een prijs voor moet worden betaald - kun je jezelf afvragen welke prijs je het liefst betaalt. Je kunt erover denken of je misschien niet liever een hogere prijs betaalt omdat het mogelijke voordeel het je waard lijkt in vergelijking met de prijs. Daarmee zul je een andere regel die voor het leven op aarde geldt ook aanvaard hebben: de onzekerheid die eveneens geaccepteerd moet worden. Hierin ligt risico besloten en ook het feit dat er in het leven wel eens iets ontbreekt; en dat het je geen verzekering biedt die alle risico's dekt. Dit is ook belangrijk voor je emotionele gezondheid, vrienden. Op deze manier handel je als een gerijpt mens en je ziel zal daar wel bij varen.

Niemand die op deze manier een beslissing neemt, zal dat ooit berouwen. Er zullen voor hem ook nooit conflicten uit voortkomen als hij het zo doet. De conflicten ontstaan niet vanwege een beslissing die mogelijk fout is of minder voordeel met zich meebrengt. Ze ontstaan omdat je er blindelings toe overgaat, zonder keuzes af te wegen en zonder bereidheid om de prijs te betalen. Dit, vrienden, gebeurt ieder van jullie, hier en elders. Sommige mensen hebben tot op zekere hoogte geleerd hoe op de juiste manier besluiten te nemen, tenminste als het gaat om de meer voor de hand liggende dingen in het leven. Ik zie echter niemand die op deze manier zijn emotionele beslissingen heeft genomen of nu neemt. En opnieuw geef ik je materiaal waarmee je stevig aan het werk kunt op je pad.

Denk nog eens over al je conflicten en problemen na. Waar ze - op welke manier dan ook – bestaan, heb je je beslissingen niet op de juiste manier genomen. Blijf niet steken bij wat er zich aan de oppervlakte voordoet. Je zult dieper in je emoties moeten graven om het antwoord te vinden. In die emoties zul je, voorop gesteld dat je eerlijk zoekt, vroeg of laat beslist ontdekken dat de beslissing die je hebt genomen op de een of andere manier niet volledig was. Ergens koesterde je de hoop de voordelen binnen te kunnen halen zonder de prijs te betalen. En vaak hoop je zelfs, weer zonder dit goed doordacht te hebben, van elke keuze het voordeel te krijgen, en tegelijkertijd hoop je dat het nadeel je bespaard blijft. Dit betekent dat je het leven in de maling

neemt met het onvermijdelijk gevolg dat het leven je een lesje gaat leren: alle nadelen, die verbonden zijn aan beide of alle mogelijkheden die je zocht te vermijden, zullen je toevallen. Als je deze grotendeels onbewuste emotionele stroom onderzoekt, waar kom je dan op uit? Op hebzucht.

De meeste mensen op deze aarde zijn hebzuchtig, niet per se op het materiële vlak, maar emotioneel. En als ik zeg hebzuchtig, bedoel ik dat jullie voordeeltjes willen verzamelen, zonder de verantwoordelijkheid voor de prijs op je te nemen. Het is natuurlijk onnodig te zeggen dat dit een schending van een spirituele wet is.

Denk na over de woorden die ik hier gesproken heb, vrienden. Dit was geen lezing van veel woorden vanavond maar wat ik gezegd heb zal een bijdrage zijn tot het materiaal waarmee je vooruitgang kunt boeken, als je je deze wensen tenminste op de juiste wijze eigen maakt en er op je heel persoonlijke manier mee werkt. Zodoende hebben we vanavond meer tijd voor jullie vragen en daar ben ik nu klaar voor."

VRAAG: Hoe zit het met de ambivalentie tussen te veel of te weinig ambitie in het leven? Met andere woorden, waar komt het - afgezien van luiheid - vandaan als er geen sprake is van bijvoorbeeld een talent of van een klierafwijking?

"Een klierafwijking is slechts een gevolg, zoals je wel weet. Laten we eerst eens gebrek aan ambitie bespreken. Zoals ik beloofd heb zal ik deze fouten analyseren en ze dan herleiden tot de oorspronkelijk goede kwaliteit. Dat zal ik met de beide uitersten - het gebrek en het teveel - doen. Dan zal ik jullie de schade laten zien die het berokkent, wat ermee samenhangt en wat het betekent in het licht van de spirituele wet.

De goede kwaliteit waar het gebrek aan ambitie ooit uit voortkwam, was welwillendheid, harmonie, een zekere vorm van verdraagzaamheid, een zeker soort nederigheid. Dit betekent dat zo iemand niet zo nodig hoeft op te vallen en boven anderen te schitteren want het wordt er bepaald niet vrediger op als je er te hard naar streeft om anderen de baas te zijn. Ik wil wel dat jullie goed begrijpen dat als iemand deze tekortkoming heeft - gebrek aan ambitie - hij bij het horen van deze woorden in de verleiding zou kunnen komen om zich, juist door deze tekortkoming, alleen maar vast te klampen aan de positieve kant van dit trekje en de verkeerde kant met zijn schadelijke werking maar te

vergeten.

Toch moet je je voor ogen blijven houden dat je fout een positieve kant of positieve achtergrond heeft. Ga van daaruit opbouwen, zodat je kracht krijgt bij je werk om over deze fout heen te komen, zodat je je tenminste niet schuldig gaat voelen. Want er is je geen enkele fout toegevoegd. Alle fouten zijn slechts verwrongen, extreme vormen van wat eens een goede eigenschap was. Houd je bovendien voor ogen dat je op één gebied een bepaalde fout kan hebben die je op een ander gebied helemaal niet hebt. Het komt vaak voor dat je je alleen van de positieve kant van een bepaalde stroom bewust bent en dat je de negatieve kant negeert. Maar je omgeving kent die kant vaak wel. Als andere mensen die kant onder woorden brengen, voel je je vals beschuldigd omdat alleen de bewuste, positieve kant jou opvalt. De mens is een ambivalent wezen. Er zijn vele tegengestelde stromingen in je.

De schade die het gebrek aan ambitie je berokkent is ernstig. Natuurlijk spreekt het vanzelf dat het niet wenselijk en ook niet nodig is op alle gebieden in het leven ambitieus te zijn, want dat zou verspilling van kracht betekenen. Maar als je je ambitie tracht te ontwikkelen, moet je wel goed voor ogen houden dat je het doel waarvoor je deze eigenschap oefent goed moet kiezen. Het moet waardevol zijn. Het onderwerp van deze lezing over de juiste beslissing, zal hier licht op werpen.

Ambitie vormt vaak de prijs voor wat je wilt. Als je toegeeft aan je gebrek aan ambitie en daarna blijft zitten met onvervulde behoeftes op een of meerdere plekken in je leven, realiseer je dan dat je niet bereid was de prijs te betalen die misschien alleen voldaan kon worden via inspanningen waarvoor ambitie vereist was. Spiritueel gezien vormt gebrek aan ambitie een ernstige belemmering. Die luiheid zal je ontwikkeling tegen houden, terwijl dat het enige is wat je echt geluk en veiligheid kan brengen. Als het je ontbreekt aan dit geluk en je hebt deze karaktertrek, koester dan geen wrok vanwege je onvervulde behoeftes, maar wees dan helder bewust over je beslissing in deze.

Aan de ene kant is het toegeven aan het onmiddellijk gemak, kiezen voor de weg van de minste weerstand. Het nadeel is dat je conflicten, je hunkering, je behoeften en je gevoelens van onveiligheid zullen blijven bestaan, zolang je niet vecht tegen de verleiding om de weg van de minste weerstand - gebrek aan ambitie - in te slaan. Aan de andere kant is de prijs: hard werken om een heel diep gewortelde luiheid te

overwinnen, wat betekent voortdurend vechten, voortdurend proberen, enzovoort. De winst is dat je uit het web van duisternis, van eenzaamheid en ongelukkig zijn komt, maar pas nadat je bewijs te over hebt geleverd, dat je werkelijk met heel je hart gevochten hebt en het je tot op zekere hoogte gelukt is. Maak een keuze, want zelfs al zou je voor de negatieve kant kiezen, zou dat in sommige opzichten gezonder zijn dan wanneer je de punten waar het om gaat niet duidelijk ziet en hoopt een klein stukje van je zwakheid kwijt te raken, in de verwachting dat je resultaten zult boeken. Daar zou je alleen recht op hebben als je jezelf helemaal in de hand neemt.

Als je ergens op een of andere manier emotioneel en onderbewust hoopt je spiritueel te kunnen ontwikkelen en zo gemoedsrust te krijgen zonder serieuze pogingen te doen om deze fundamentele belemmering te overwinnen, dan komt dat eigenlijk neer op spirituele diefstal. Het betekent dat je de harmonie wil bereiken die alleen maar bereikt kan worden door het betalen van de prijs, namelijk intensief spiritueel werk. Bij het noodzakelijke spirituele werk hoort het overwinnen van je grootste fouten, geen één uitgezonderd. Wanneer je die fout vanuit dit gezichtspunt begrijpt, zal het je misschien gemakkelijker vallen hem te overwinnen. Mediteer er vanuit die invalshoek op. Ofschoon je het misschien doet tegen heug en meug, je hebt de fase die nodig is nog niet bereikt. Je hebt deze fout niet werkelijk overwonnen zolang je het werk alleen in daden doet, maar jezelf er nog toe moet dwingen. Dit betekent eenvoudigweg dat je emoties nog steeds tegenstribbelen, dat je nog steeds niet één met jezelf bent. Erken dit feit gewoon en ga door met werken als je daartoe besloten hebt. Op een dag zullen Gods genade en hulp een zodanige uitwerking op je hebben dat dat, wat eens inspanning was, dat niet meer zal zijn. Dit zal dan een teken voor je zijn dat je gevoelens in de pas zijn gaan lopen met je goede wil aan de buitenkant en dat je in dit opzicht één met jezelf bent geworden. Even tussendoor, ik spreek nu tot niemand in het bijzonder. Zoals bij alle vragen en antwoorden zijn mijn woorden gericht tot velen.

Dus, vrienden, mediteer over die zwakheid vanuit het volgende gezichtspunt: ‘als ik niet de wens heb, als het zo moeilijk voor me is dat wat ik ook doe zo tegen mijn wil in gaat en ik me ertoe moet dwingen, als ik het niet met enthousiasme en echte wilskracht kan doen, als ik nog steeds verlang naar datgene wat me rechtens toekomt terwijl ik dat niet zou moeten voelen, dan willen mijn emoties iets stelen. Ik wil het geluk en alles wat ik verlang, stelen’. Besef alsjeblieft

dat als ik zeg dat de emoties iets willen stelen, ik niet bedoel dat je dat bewust wilt. Daar ontstaat altijd het misverstand. Vaak spreek ik over de verlangens van emoties door ze om te zetten in beknopte taal, anders zouden ze niet vertaald kunnen worden zodat je ze verstandelijk zou kunnen begrijpen. Deze emoties spelen vaak onbewust. Jullie nemen dat dan op als een onrechtvaardigheid want natuurlijk denken jullie niet zo op bewust niveau. Jullie zien over het hoofd dat er maar al te vaak een grote kloof is tussen wat je aan de ene kant bewust denkt en zelfs echt verlangt en wat er aan de andere kant in je onderbewuste leeft, namelijk een tegengestelde emotionele stroming die je goede, oprechte verlangen ondermijnt. Maar natuurlijk ben je je hiervan tot dusverre niet bewust. Het zal heel belangrijk voor je zijn om je hiervan bewust te worden en daarom wijs ik zo nu en dan op deze tegenstrijdigheid. Ga goed na of je dit begrijpt zodat je gevoelens van gekwetstheid vermijdt; die zijn volledig onnodig. Om je deze stromingen bewust te leren worden, moet je eerst de symptomen die deze onbewuste stroming duidelijk met zich meebrengt, gaan begrijpen en kunnen duiden. Dan zul je zien dat de symptomen allemaal om je heen zijn, ze liggen voor het grijpen. Tot dusver heb je er voor gekozen ze over het hoofd te zien. Dit is alleen een zijdelingse opmerking.

Terug naar je vraag. Mediteer over deze neiging vanuit het gezichtspunt dat hier voor je uit de doeken is gedaan. Besef dat je je voor alles moet inspannen als je de vruchten wil plukken, wat je natuurlijk wilt. Je hoeft die prestatie niet te leveren omdat het je gezegd is, omdat je een ‘braaf kind’ wilt zijn terwijl je het toch nog een beetje tegen je zin doet. Je moet het stadium bereiken waarin je het onafhankelijk doet, op een verantwoorde volwassen manier omdat je je realiseert dat alles zijn prijs heeft. Hier innerlijk tegen vechten, getuigt niet alleen van minachting voor Gods wijsheid en rechtvaardigheid maar is ook dwaas.

Nu het andere uiterste: te grote ambitie. De onderliggende goede kwaliteit daarvan is een sterke wilskracht, een bereidheid om met grote krachtsinspanning de prijs te betalen, een verlangen om te werken. (Op de hogere niveaus om anderen te dienen, op de lagere niveaus wordt ‘het zelf’ het doel.) Gebruik deze positieve aspecten om deze stroom van zijn overdreven, verwrongen en negatieve kanten te zuiveren. Die negatieve facetten zijn een bepaald soort zelfzucht, een belustheid op macht, eigengerechtigdheid en een zekere hebzucht. (Meer willen hebben, of meer willen zijn). Vaak hebben mensen met teveel ambitie een zo sterke wensstroom dat ze meedogenloos worden en hun doel

bereiken ten koste van anderen. Opnieuw zeg ik dat je daden niet noodzakelijkerwijs zo hoeven te zijn, het is al voldoende dat je zo bent in je emoties. Je moet begrijpen dat een te sterke ambitie een stroom van verlangen creëert die ongezond is, die de verkeerde kant opgaat en je daarom van je rust berooft. Je moet tot een bepaalde mate van verlangenloosheid komen. Je moet niet totaal zonder verlangen worden want dat zou weer het andere uiterste zijn, namelijk géén ambitie. Dan zou het evenwicht zoek zijn. De spirituele mens moet telkens weer heel specifiek bepalen waar en voor welk doel hij zijn ambitie inzet en anderzijds waar en wanneer hij zijn ambitie en verlangens buiten spel zet."

VRAAG: Ik wilde weten waar de fout ligt als je het gevoel hebt afgewezen te worden, uitlopend in gevoelens van wrok?

"Op de eerste plaats is er sprake van ijdelheid die niet gestreeld wordt; er is gebrek aan nederigheid waarbij de onbewuste emoties eisen dat de persoonlijkheid niet afgewezen mag worden; dit mag niet gebeuren. Op die manier wil je door iedereen of door degene die je gekozen hebt, geaccepteerd worden. En je kan het niet verdragen dat aan dit verlangen niet voldaan wordt. Ik wil opnieuw benadrukken dat ik niet tegen iemand persoonlijk spreek want ditzelfde gevoel leeft in zoveel mensen. Met andere woorden, er is sprake van eigenzinnigheid; er moet aan jouw wil voldaan worden, anders word je wrokkig. Om deze gevoelens te overwinnen behoor je deze stroming eerst apart te onderzoeken. Breng de emoties naar buiten die zeggen: "Mijn wil is wet". Als je je dit bewust bent, zou de juiste handelwijze zijn tegen jezelf te zeggen: 'Maar mijn wens hoeft niet altijd vervuld te worden. Ik moet leren een stapje terug te kunnen zetten als dat nodig is'. Probeer nederig te worden, daar waar het je aan nederigheid ontbreekt. Probeer niet jezelf nederigheid - of wat dan ook - aan te leren als het je daar niet aan ontbreekt. Dat zou je ten onrechte gerust stellen en je zou over het hoofd kunnen zien waar dit werk wél op geconcentreerd moet zijn.

Erken vervolgens je trots in combinatie met je eigenzinnigheid.
Behandel die op gelijke wijze. Als je zowel je trots als je eigenzinnigheid kunt overwinnen, speciaal in dit verband, zal je angst wegvallen. Want zolang je je aan deze stromingen vasthoudt, zolang je niet op kan geven wat je kleine ego zoal verlangt, moet je wel voortdurend in angst leven dat aan je wens niet voldaan zal worden. Zelfs als dat afgedekt is

met een laagje hogere motivaties of daarmee in verbinding staat, want die kunnen ook bestaan naast de stromingen die we op het ogenblik bespreken. Zodra je los gelaten hebt, verdwijnt je angst en daarmee ook je wrok. Met loslaten bedoel ik niet noodzakelijk dat je die persoon moet loslaten waarmee je een echte band hebt of bij wie je een taak te vervullen hebt. Ik bedoel alleen maar dat je de wensstroom loslaat. Wanneer er sprake is van wrok, dan ligt daar een kiem van haat aan ten grondslag. Het is mogelijk dat haat zich niet meer als zodanig manifesteert, maar zolang er wrok is, is haat nog steeds in de ziel geworteld. Het hoeft geen haat tegen een bepaald persoon te zijn, maar het is en blijft haat.

Als iemand wrok koestert omdat hij afgewezen is of omdat de mogelijkheid tot afwijzing bestaat, dan kan het niet anders dan dat er verlangen naar macht in hem is. De emotie zegt: “als je niet doet wat ik wil - in dit geval is dat aardig gevonden en geaccepteerd worden - dan heb ik een hekel aan je.” Je zou niet gebelgd zijn als deze zucht naar macht niet in je zou bestaan, hoe ingehouden die ook is. Probeer dit te herkennen. Zodra je dit inziet zul je deze emotionele stroom langzaam aan door je groei een nieuwe richting kunnen geven; dat is de enig juiste weg. Zoiets kan niet ineens veranderen.

Hoe meer je zo te werk gaat, hoe meer je de waarheid zult zien, voelen en kennen die tot nu toe alleen een aardige theorie is geweest, maar nog niet echt in je hart is gaan leven; namelijk de waarheid dat je nooit afgewezen wordt vanwege je gebreken - welke die ook zijn - behalve in het zeldzame geval dat iemand haatdragend en onplezierig wordt vanwege zijn eigen gevoelens van onveiligheid. Maar zelfs dan wordt zo iemand niet afgewezen om zijn ware zelf, maar enkel om zijn slecht gekozen masker. Alle maskers zijn slecht, zelfs de plezierig aandoende maskers. Sommigen kiezen echter door trots en minachting een ongunstig aandoend masker. Je wordt alleen afgewezen omdat degene die afwijst zelf angst heeft voor het leven, angst voor teleurstelling, voor gevoelens van minderwaardigheid, onveiligheid en al die symptomen van een zieke ziel die nog niet geleerd heeft de spirituele wet toe te passen op zijn emoties. Maar dit besef zal pas bij je dagen nadat je geleerd hebt los te laten en nadat je je trots en zelfwil overwonnen hebt.” *(Dank u wel.)*

VRAAG: In de laatste lezing sprak u over het gevoel van schaamte[1] dat zich manifesteert in schuldgevoelens, enzovoort. Dit heeft vaak een uitwerking op anderen. Hoe moet in zo'n geval onze houding tegenover zo iemand zijn?

"Het helpt al enorm je ervan bewust te zijn, dat iemand die je na staat die tekortkoming heeft. Dit te beseffen zal je begrip en mededogen geven en dat helpt hem, ook al praat je er met geen woord over. Dit besef zal je er ook voor behoeden je onnodig gekwetst te voelen, want mensen die op een of andere manier afwijken van de spirituele wet en daardoor lijden, kwetsen vaak anderen omdat ze zich hiermee denken te beschermen. En dan kwetst de ander terug en zo komt een vicieuze cirkel op gang. Maar als je dit begrijpt, kan dit niet gebeuren. Bovendien bestaat er het onloochenbare feit dat het onderbewustzijn het onderbewustzijn van de ander beïnvloedt.

In zo'n geval als dit wordt een onderbewust gevoel van schaamte en schuld onderbewust door de omgeving opgenomen. Juist omdat dit allemaal onderbewust gebeurt en daardoor emotioneel niet werkelijk begrepen wordt, voelt men iets zieks en negatiefs. Er komt een heel negatieve, ongunstige reactie los, tegengesteld aan wat degene met die schaamte en schuldgevoelens eigenlijk wenst. Trouwens, er is niets zo besmettelijk, vrienden, als emoties, gedachten, houdingen, enzovoort, bewust of onbewust. Dit is ook een universele wet. Dus, wanneer een zieke stroming door iemand anders wordt gezien en volledig begrepen, is de vicieuze cirkel reeds doorbroken, louter en alleen door het begrip hiervoor. Het volledig begrip voor de feiten zoals ik die hier heb uitgelegd, zal zelfs nog meer helpen en een meer opbouwende kracht van waarheid in de psychologische en emotionele wereld brengen.

Wat betreft uiterlijke daden is de werkwijze anders. Voorzichtigheid is natuurlijk geboden. Het is vaak beter om te weinig dan om teveel te zeggen tegen iemand, die niet rijp genoeg is om het te begrijpen of wie het aan de bereidheid ontbreekt om dat te doen. Maar als die persoon open is en begrip genoeg heeft om dit soort dingen te bevatten, moet je aftasten hoe je zo iemand kunt bereiken. Als je bidt om leiding en inspiratie en jezelf open houdt, zal het juiste moment komen dat je ontvangen wordt. Maar als deze ontvankelijkheid ontbreekt en jij de waarheid te bot te berde brengt, voordat de ander de weg gebaand heeft om op een bepaalde manier die waarheid onder ogen te kunnen zien,

[1] Lezing 31 'Schaamte' (Noot vertaler)

dan zou dat een slechte uitwerking kunnen hebben en hij of zij zou de toegang tot zijn ziel alleen maar steviger dicht doen. Een veilige manier is om eerst een gesprek in het algemeen over dat onderwerp te hebben, het persoonlijk vlak mijdend, en te kijken hoe dit opgenomen wordt. Kijk of de ander erover gaat nadenken en op de eerste plaats of hij of zij het begrijpt. Dan, als je ziet dat er een gunstig antwoord is, kun je langzaam, stukje bij beetje, grotere doses waarheid toedienen, waarbij je voortdurend om inspiratie en leiding moet vragen. Als je dat doet, zullen je spirituele vrienden om je heen zijn en je geestdriftig helpen."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1958
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N. Y.) onder de titel: 'Decision Making'.
Vertaling door Carla Boegel-Weers in 1985; herzien in 2000 door Marije Mol.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009